

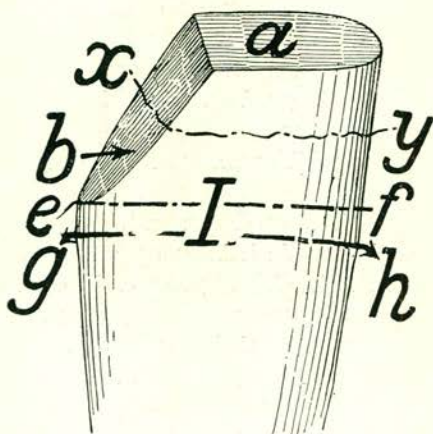
I. De constructie van platinakappen voorzien van porseleinen facings en kauwvlakken.

DOOR

DR. E. WÜNSCHE.

De kronen waarmede Land en Capon ons een 20 jaar geleden heeft laten kennis maken hebben uitstekende resultaten opgeleverd. Ze worden dan gebruikt wanneer het behoud van den zenuw noodzakelijk of wenschelijk is.

Zij kan haar toepassing vinden bij iederen tand van voldoende stevigheid of daar waar men door middel van een stift, amalgaamvulling of een inlay in den carieusen wortel

een voldoende steun kan vinden voor de kap.

De constructie van de platina kappen wordt in drie gedeelten gesplitst.

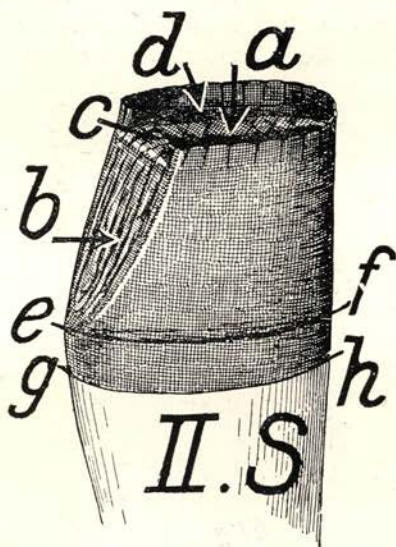
- a.* het prepareren van den tand;
- b.* de constructie van de platina basis;
- c.* het opbrengen en bakken van het porselein;

a. De premolaren en molaren worden zoo veel mogelijk cilindervormig afgeslepen tot op 1 of 2 m.M. onder het tandvlesch; daarop geeft men aan het kaai wvlak den vorm welke (figuur 1) aangeeft en aan de buccale vlakke den vorm van fig. 1*b*, terwijl men daarbij zooveel mogelijk een straal koud water of een verdoovend middel aanwendt.

Daarna wordt de wortelstomp gedrenkt in 'n geconcentreerde oplossing van nitras argenti.

b. Voor de platina kap maakt men een band van 0.25 m.M. dikte, zuiver cilindrisch van week platina.

Deze band moet minstens 1 m.M. onder het tandvlesch geschoven kunnen worden en 2 m.M. boven den wortelstomp

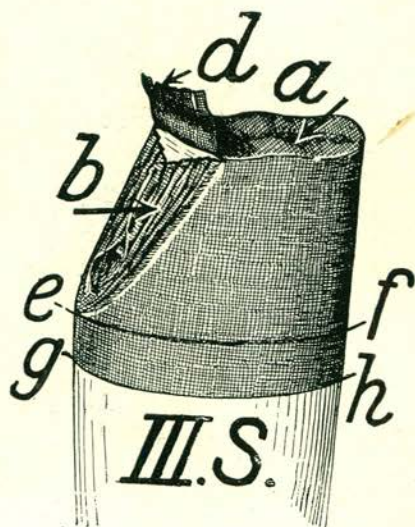
uitsteken (zie fig. 2, S. a. d.): bovendien moet hij gemakkelijk op de wortelstomp aansluiten, niet te vast en niet te los.

Nadat de platina band gereed is zet men hem op de wortelstomp en teekent men op de binnenzijde van den band de rand van het schuin geslepen buccale vlak af (*b*) en op het gedeelte van den band dat boven den wortelstomp uitsteekt in den vorm van een ring het kauwvlak (*a*).

Het buccaal afgeteekende gedeelte (fig. I en II s. en *b*) wordt dun geslepen, zoodat het gemakkelijk tegen den wortel kan aangebruneerd worden.

Het gedeelte van den band dat boven den wortelstomp uitsteekt (in de fig. II s.) wordt ingeknipt rondom *a* fig. I (zie fig. II s. *c* en *d*) tot op de basis (*a*) van de kroon. De band wordt wederom op den wortelstomp geplaatst en de oppervlakte welke buccaal dun geslepen is, wordt (zie *b*, fig. I) tegen het schuin geslepen buccale vlak aangebruneerd, zoodat er zoo dik mogelijke plooiën gemaakt worden (fig. II s. en *b*) welke een goede houvast bieden voor het porselein.

Bij deze bewerking moet men oppassen dat de cylinder-vormige rand van den band aan de tandvleeschzijde niet

wordt beschadigd. De rand, welke in *d* (fig. II s) ingeknipt is, wordt zoo over de wortelstomp gebogen dat ze 1 m.M. boven deze blijft.

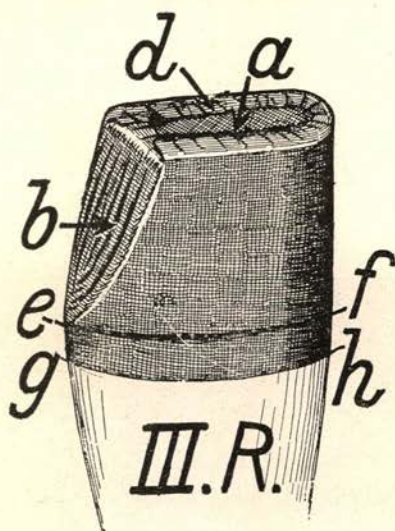
Deze ruimte moet dienen als verankering voor het porselein.

Daarop wordt de platina band afgenomen en een blad soepel platina ter dikte van 0.05 m.M. wordt stevig aangedrukt op de wortelstomp (fig. 1a). Het platinafoil moet reiken tot *x* en *y*.

De platinaband wordt er nu overheen geschoven, waarna men een geschikte facing uitzoekt, zeer dun zonder crampons, convex van buiten, sterk concaaf van binnen (fig. Va en Vc, toonen bij *c* en *d* het convex buitenvlak en bij *cI* *dI* het concaaf binnenvlak.)

Deze facing vormt na plaatsing den buitensten vorm van het buccale porseleingedeelte bij 't schuine vlak *b* fig. II s, IIIs.

Indien men geen geschikte facing vinden kan, kan men een platten vuurvasten tand nemen en hem, nadat men de cram-

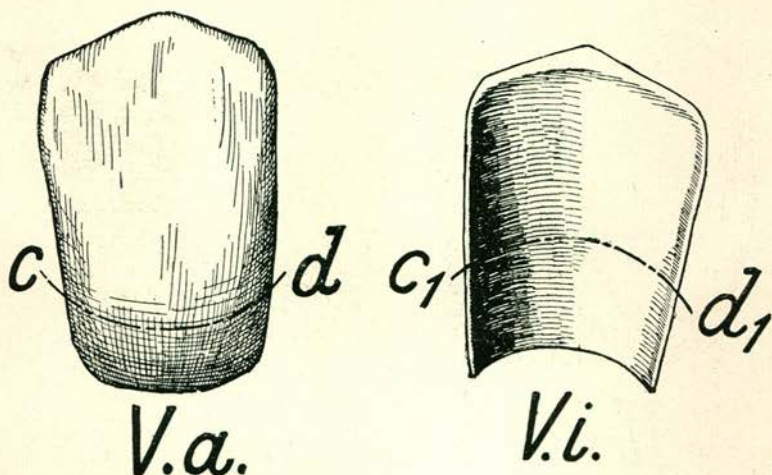

pons verwijderd heeft, zoodanig afslijpen, tot dat men er een facing van heeft gemaakt, welke overeenkomt met den zoojuist beschrevenen, of men zou ook den vereischten vorm direct kunnen opbouwen uit de porseleinmassa zelf. Indien men een facing gebruikt, en deze opgeslepen en aan den binnenkant ruw gemaakt heeft, drukt men hem met de porseleinmassa, welke aangemaakt is tot een stroopachtige consistentie, met een oplossing van tragacanthgom tegen den wortelstomp op de platina band op het punt *b* en men droogt de massa met warme lucht.

Het vlak *a*, fig. II s wordt eveneens met porseleinmassa bedekt en gedroogd. Daarop neemt men voorzichtig de platinaband en het platinafoil van de wortelstomp af en men maakt het geheel gereed voor het bakken.

Inplaats platinafoil van 0.05 m.M. kan men ook een dun plaatje platina van 0.1 m.M. of nog dunner soldeeren binnen in den band. Het afnemen van den band wordt hierdoor vergemakkelijkt.

Fig. II s. toont de preparatie van den platina band bij het

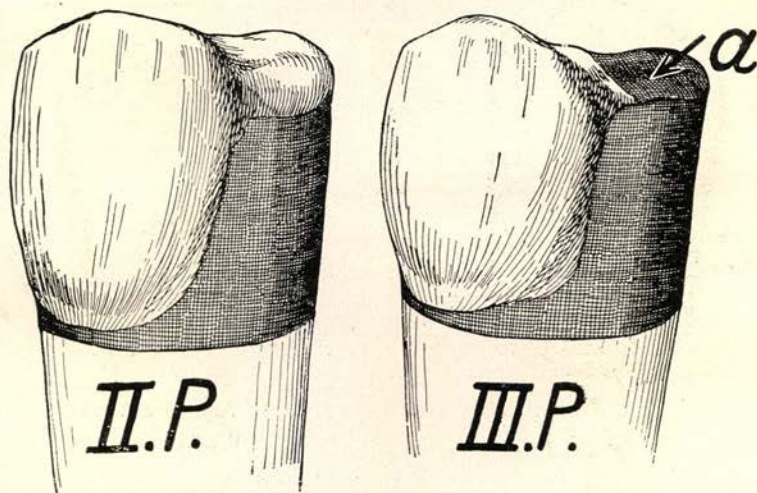
maken van een kroon met een geheel porselein kauwvlak, evenals in (Fig. II*p*). De fig. III r en III s geven de platina basis weer voor kronen waar de occlusie slechts een gedeeltelijk porselein kauwvlak toelaat. Fig. III Pa. In Fig. III r is de platina rand ingeknipt langs het kauwvlak, geheel aangedrukt op de wortelstomp, zoodat een verschuiven of verzakken van de platina basis uitgesloten is.

Deze methode is vooral aan te bevelen voor gouden kronen, welke dienen moeten als steunpunten voor brugwerk, of voor stevige verankering.

Op de zoo verkregen kapvormige basis soldeert men een tweede kroon tot op e. f. en men verkrijgt dan een in alle opzichten, uitstekende kroon.

Maar in dit geval wordt het kauwvlak met meer sprekende contouren en weinig hogere kauwheuvels dan in fig. III s, gemaakt van platina met 10 % iridium, aan den rand vastgesoldeerd met soldeer bestaande uit fijn goud en 10 % platina.

Men ziet bij *a* fig. III P een partiëel kauwvlak van platina iridium, een weinig meer uitstekende dan in fig. III s. a.

Het platina kauwvlak is in fig. III R op dezelfde wijze geconstrueerd als in fig. III s. d, opdat zij dank zij de plooiën in het platinavlak en de inknippen bij *d.* fig. III s. een goede verankering biedt voor de porseleinmassa.

De fig. IV en V p geven de wortelstomppreparatie weer en de constructie van de platina banden voor de molaren.

Zij komen tot stand naar gelang het geval evenals voor de premolaren (zie fig. II s, III s. en III r.)

Als deze platina kappen als steunpunten voor brugwerk dienst moeten doen moet het cilindrische gedeelte versterkt worden met platina iridium 10 % van 0.15 m.M. dikte en gesoldeerd worden met zuiver goud en 10 % platina, behalve de deelen a en b. Aldus krijgt men een zeer stevige basis.

c. Het derde gedeelte bevat het modelleren en het bakken van het porselein.

Voor het bakken van het porselein plaatst men het geheel, nadat men de platina basis er het platina foil de facing en het porselein te zamen uit den mond genomen heeft, op de klep van den oven, zoodat de facing zich bovenop bevindt.

Na het volkomen uitdrogen van de porseleinmassa, begint men met voor de eerste maal bakken, totdat men biscuit heeft en nog geen glans.

Na het bakken laat men de kroon geheel koud worden en men plaatst haar in den mond, om te zien of er geen veranderingen noodig zijn.

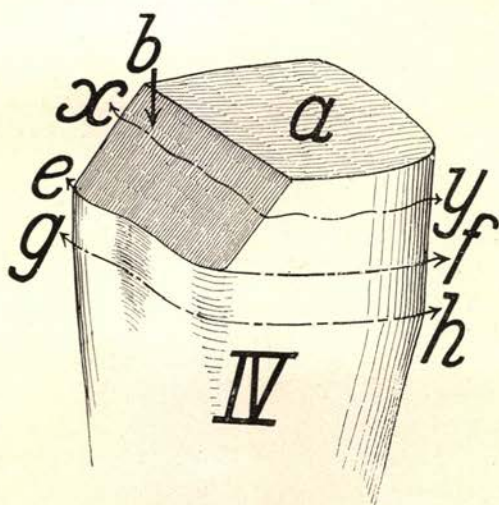
Daarna gaat men voort met bakken totdat men hiermede gereed is.

Om niet meer genoodzaakt te zijn de kroon nogmaals in den mond te passen, bedient men zich van een gipsmodel, gemaakt van een articulatie-afdruk met de platinabasis op zijn plaats.

Men moet minstens 3 of 4 maal bakken voordat men aan de laatste maal en de hoogste glans gekomen is.

De fig. II P, III P, IV P toonen de klonen van praemo-

laren en molaren na voltooiing. Deze kronen zijn buitengewoon sterk.

Het type in fig. II s. en II P is van zeer eenvoudige constructie en ik maak het zelf sedert 1901.

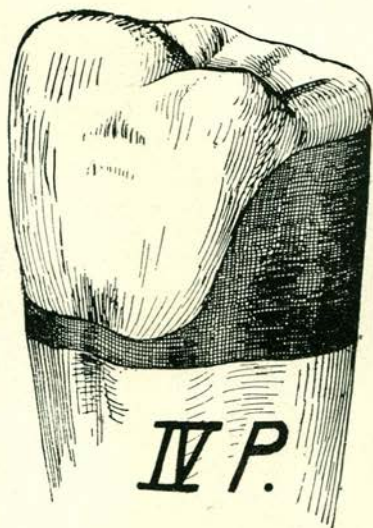
Ingeval van sterke afslijting der voortanden boven praemolaren, hoektanden en beneden praemolaren ging ik er toe over bovengenoemde tanden en kiezen op deze wijze te kronen.

De zenuw bleef behouden en de pijnen verdwenen volkomen. Hun kauwvermogen en het cosmetisch-effect waren onberispelijk. Voor snij- en hoektanden slijpt men de wortel stomp schuin af naar het snijvlak toe, op de labiale en linguale vlakken en tevens mesiaal en distaal (zie fig. IV a).

Aan de omtrek van den wortel ter hoogte van het tandvlesch en een weinig daar onder geeft men zoo veel mogelijk de vorm van een cylinder langs den hals van den tand ter breedte van 1 of 2 m.M. fig. II a ef en gh, om aan den band een vasten ondergrond te geven.

Daarop neemt men nauwkeurig de maat van den wortel en soldeert men een band van platina 0,25 m.M. dikte, welke

ongeveer 2 m.M. boven de wortelstomp uitsteekt. Daarop wordt de band een weinig ingeknipt op de mesiale- en distale vlakken naar het tandvleesch toe.

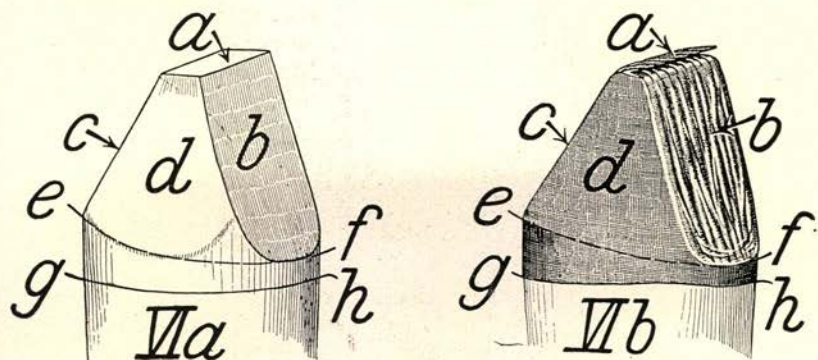
De rand wordt gepolijst en afgewerkt, de band over de wortelstomp heen tot onder het tandvleesch opgeschoven.

Men teekent met een fijne sonde aan de beide zijden van den band de richting aan van de afgeslepen labiale en linguale vlakken.

Daarop wordt de band weggenomen, het platina wordt aan de linguale zijde uitgesneden langs de door de sonde gemaakte kras en de randen worden afgeslepen met een niet te fijnen steen, opdat de steen een verbredening van den rand vormt waardoor de soldeernaad breeder wordt voor de platinakap.

De band wordt opnieuw opgezet en met zorg op zijn

plaats gebracht, daarna neemt men haar weg om de platina-
kap op de achterwand vast te soldeeren. Men smelt eerst een
weinig goud-platina soldeer op een hoek van de platinakap
zonder borax. Daarop plaatst men dit stukje platina met
de zijde waarop het soldeer uitgevloeid is tegen het linguaal
uitgesneden gedeelte van den band en men soldeert het
vast door de vlam er van buiten tegen aan te laten spelen.

Het soldeer smelt aan de binnenzijde en de achterzijde
van den band wordt op deze wijze gemaakt.

Van de voorzijde wordt het aangekraste gedeelte zeer dun
geslepen, de band wordt op den wortel geplaatst en de voor-
wand wordt tegen de labiale vlakte van de wortelstomp ge-
drukt zooveel mogelijk plooiën (fig. VI b en c) vormende.

De voorwand van den band welke boven de wortel uit-
steekt wordt ingeknipt en tegen de snijkant aan gebruneerd,
terwijl het linguale kapgedeelte naar voren wordt omgebogen
zoodat er tusschen de beide platinavlakken een ruimte over-
blijft van 1 m. M. voor de bevestiging van de porseleinmassa.

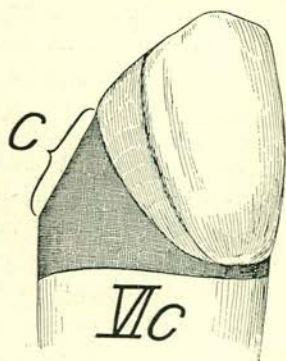
Fig. IV a. toont de wortelstomp praeparatie.

Fig. IV b. de praeparatie van de platinakap.

Fig. IV c. een hoektand afgewerkt met een facing er op
aangebracht. Het opbrengen van het porselein en het bakken
er van en van de facing wordt op dezelfde wijze bewerkt
als voor de praemolaren.

De kroon wordt op gezet met licht cement onder toevoeging van een weinig carbol thymol.

Platina kronen met facings en kauwvlakken van porselein zijn veel minder opvallend dan gouden kronen en zijn buitengewoon stevig als ze goed gemaakt worden. Het radiogram

VII

hiernaast afgebeeld toont een J a c k e t kroon, opgezet in December 1907 op een I₁ s. d. waarvan de kroon gefractureerd was tengevolge van een val en welke zeer diep onder het tandvleesch was afgebroken.

Door middel van stift en inlay kon op de wortel een J a c k e t kroon gemaakt worden en deze weerstond de druk van een A n g l e-boog bij een orthodontische behandeling.

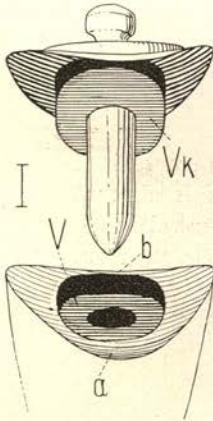
De kroon op I, s.s. welke eveneens gefractureerd was door een val werd hersteld door een porseleinen kroon zonder band.

II. Twee wijzen van constructie voor porseleinen kronen zonder band.

De behoefte aan kronen zonder band beantwoordt zooals de tandh. kundige lectuur het aantoonst aan een reeds sedert lang gekoesterd verlangen en Iste klasse technici hebben er hun aandacht aan geschonken en schenken nog

heden ten dage hun aandacht aan kronen zonder band, (Jenkins en anderen).

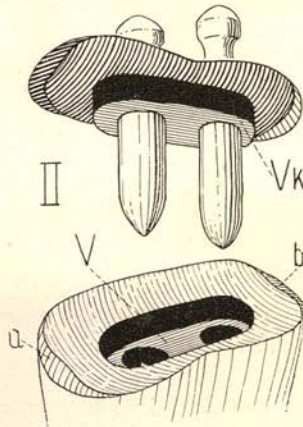
Vroeger gebruikte men vooral voor de bandlooze kronen

VIII

een logan kroon of een andere porseleinen kroon uit den handel met of zonder stift gebakken uit porselein massa, terwijl de wortel de meest uiteen loopende preparaties onderging om een betere basis te vormen voor den kroon. Daar het op-slijpen van den kroon op den wortel nooit zoo zuiver kon geschieden, dat er absoluut contact gevormd werd tusschen de kunsttand en den wortel werd een afdruk genomen van den wortel door middel van goud-platina foil en op deze afdruk werd de kroon nadat hij zuiver opgeslepen was en voorzien van een weinig weekwas, op zijn plaats gedrukt in den mond, opdat men zoo zuiver mogelijk de ruimte verkreeg welke bestond tusschen kroon en wortel. Daarop werd deze ruimte met goudsoldeer opgevuld. Op deze wijze kon men een goed contact verkrijgen tusschen tand en wortel.

De porseleintechniek en het gietproces hebben ons in staat gesteld kronen te maken zonder band welke wat gelegenheid tot plaatsing, stevigheid, duurzaamheid en bovendien door hun natuurlijk voorkomen en hygiënische eigenschappen, groote voordeelen bieden.

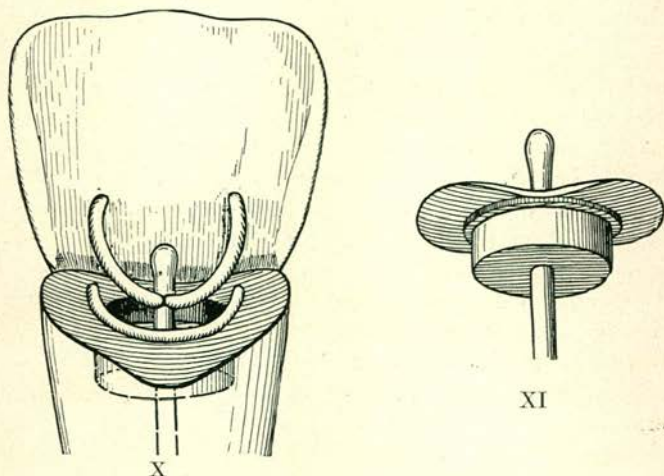

IX

Ik heb twee verschillende methoden om een porseleinkroon te maken welke stevig bevestigd is op den wortel.

Het eerste soort vindt in een uitgeboorde caviteit in den wortel in den vorm van een ovale doos zijn verankering, zooals fig. I, II, IV. B. BI, D het aantoonen. Het tweede soort wordt bevestigd door een platina of platina iridium (5%) cylinder van ongeveer 0.20 m.M. dikte, welke zelf in den wortel geschoven wordt, fig. III en V a en az. Voor den wortelstift bediende ik mij van een platinadraad met 25% iridium. De gemakkelijkste manier waarop men deze porc. kronen kan maken bestaat hierin dat men een porselein facing aan den wortelstift vastsoldeert. Voor afneembare kronen welke kunnen dienen als steunpunten voor brugwerk, wordt de in den wortel geboorde caviteit, telescoop-vormig geprepareerd. Zooals fig C Ie het laat zien.

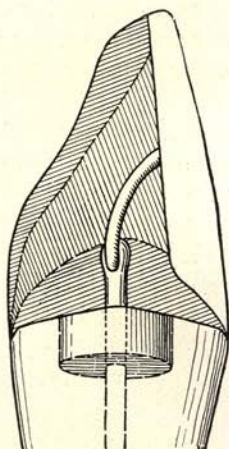
De preparatie van de basis voor mijn porseleinen kronen

is zeer eenvoudig met behulp van speciale instrumenten en kan buitengewoon nauwkeurig geschieden.

De wortelstomp wordt eerst zoodanig afgeslepen dat hij

een m.M. boven het tandvleesch uitsteekt, daarop wordt 't wortelvlak geprepareerd, welk zooveel mogelijk met de natuurlijke gingivallijn moet overeenkomen. Speciale

XII

wortelfraisen bewijzen hier groote diensten. Daarna wordt de wortelstomp schuin afgeslepen van het wortelkanaal naar lingual en labiaal zooals het wordt aangetoond, in fig. I en II in *a* en *b*.

Een centrale caviteit wordt geboord in den wortel ongeveer 2 m.M. diep door middel van een speciale fraise waarin een fixeerende stift.

Daarop geeft men de caviteit een ovale vorm met een daarvoor passende fraise, zonder fixeerende stift (fig. II en II in V.)

Het geheele worteloppervlak wordt uitgehold in den vorm van een nap zooals fig. II en III het laten zien met een wortel fraise (zie speciale instrumenten) of met een carborundsteen. Daarop volgt de preparatie van den wortelstift als deze tenminste nog niet geschied is, na het vullen van den wortel.

Men wake er vooral voor dat de stift zoo nauwkeurig mogelijk in het wortelkanaal past. Voor het opboren van het kanaal gebruikt men in de eerste plaats een Beutelrock-wortelboor, daarop een rozenboor, welke dezelfde middellijn behoort te hebben als de wortelstift. Het is goed zich voor dit doel van een borenmaatplaat te bedienen.

Het wortelplaatje met inlay wordt op de volgende wijze verkregen.

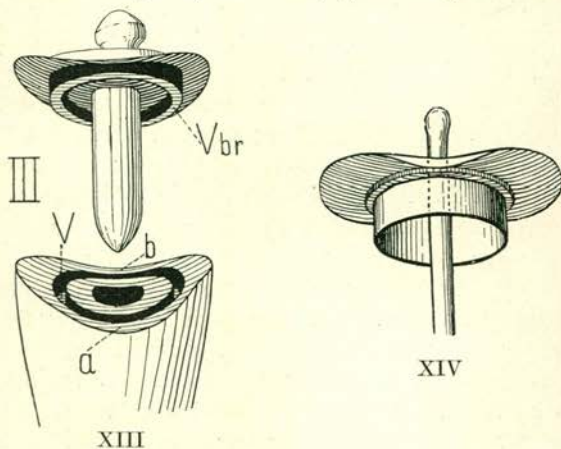
Vooreerst wrijft men de wortel in met vaseline, daarop neemt men een zuivere afdruk van den wortel met gutta-percha of met een ander geschikt materiaal. De kleine afdruklepeltes, speciaal voor dit gebruik, zijn zeer gemakkelijk.

Men giet de afdruk uit in cement, spencemetaal of een ander metaal en het wortelplaatje met inlay wordt op deze wijze gemaakt.

Men kan het plaatje uit een stuk stampen of in drie gedeelten aan elkaar soldeeren n.l. *a*) de bodem van den inlay; *b*) de ring van den inlay; *c*) het wortelplaatje fig. BI.

Bij het tweede geval maakt men de band *b*. (fig. *a* I.) een weinig hooger dan de diepte van den inlay caviteit (1—2 m.M). Vervolgens snijdt men deze overstaande rand op verschillende plaatsen in en men buigt deze rand op het wortelplaatje *c* (fig. *a* I) en men soldeert de drie platina-deelen aan elkander; 0.1 of 0.15 m.M zijn voldoende dikte voor het platina als soldeer gebruikt men fijn goud met 5 of 10 % platina.

Als het wortelplaatje met inlay gereed is plaatst men het

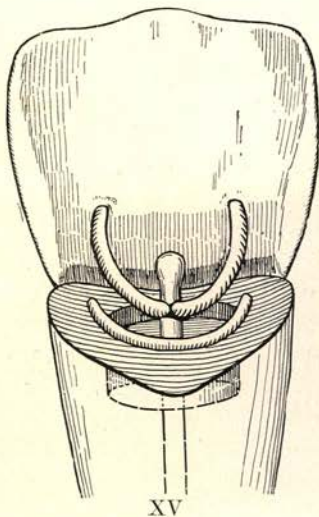

op den wortel en men drukt het met houten of hoornen spatels op zijn plaats.

Daarop wordt de ingang van het wortelkanaal aange- teekend en doorgestoken.

Het wortelplaatje met de stift worden te zamen bevestigd van den wortel genomen en aan elkaar gesoldeerd, (kleefwas

en soldeerwas van Peeso 16 deelen zuivere bijenwas 3 deelen colophone-poeder en 3 deelen Damarhars welke men moet smelten in dezelfde volgorde.) Nadat de wortel-

stift en de wortelplaat aan elkaar gesoldeerd zijn wordt het geheel nog eenmaal opgezetz, zoo noodig daarop gepolijst.

Daarna neemt men een gipsafdruk waarin ook de naburige tanden en articulatie.

Om een nauwkeurige afdruk te krijgen van de Platina basis met de stift is het goed voordat men de afdruk neemt een weinig was te drukken in de inlay rondom de stift, maar zoodat de stift er een weinig uitsteekt en gemakkelijk met een passende tang kan gegre-

pen worden welke dient om de platinabasis uit den wortel te trekken zonder dat de was en de inlay beschadigd worden anders zou de platinabasis niet meer op zijn plaats gebracht kunnen worden in de afdruk.

Het model wordt uitgegoten tegelijk met zijn antagogenisten; de platinabasis en de wortelstift wordt te voren bedekt met zachte was, (de zwarte was waarmede men tanden opzet is zeer geschikt voor dit doel) om het afnemen van de platinabasis en stift van het model te vergemakkelijken. Daarop soldeert men een passende facing vast aan de platinabasis. De linguale zijde wordt vooraf ruw gemaakt om een stevige verbinding te verkrijgen tusschen de facing en de porseleinmassa.

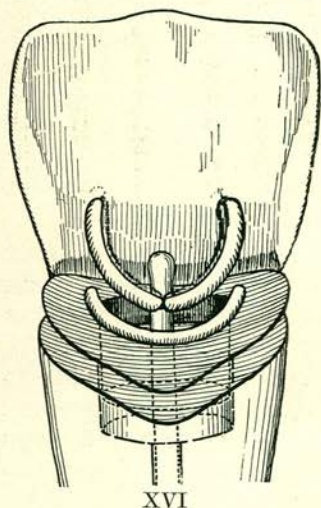
Figuur. D stelt het punt voor waar de crampons van de tand vastgesoldeerd worden aan de stift.

Een mengsel van gelijke deelen zand en gips is zeer ge-

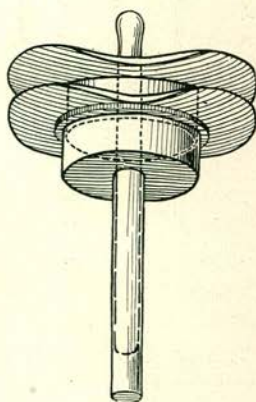

schikt als inbetmassa voor het soldeeren. Nadat de crampons vast gesoldeerd zijn aan de wortelstift wordt de kroon in de porceleinmassa gemodelleerd op de gipsafdruk; daarop gebakken.

Bij een andere methode gebruikt men een platina of platina iridium 5% band welke in de wortel bevestigd en vooral aan te bevelen is voor stevige en krachtige wortels.

XVI

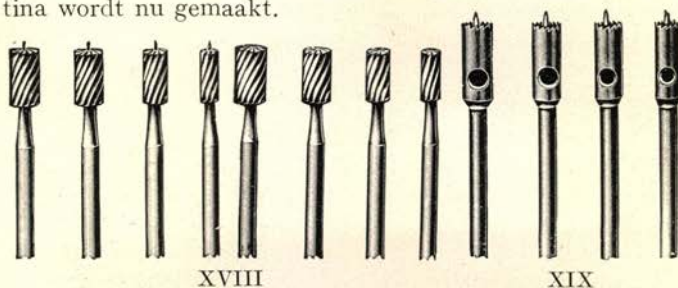

XVII

De wortel wordt op dezelfde wijze als voor het Ie systeem geprepareerd (fig. III) maar de verankering heeft plaats door middel van een band in plaats van door een inlay. Met een speciale trépan boor wordt in de wortel een cirkelvormige caviteit geboord van $1\frac{1}{2}$ tot 2 m.M diepte (fig III en V). Om een nog betere verankering te verkrijgen voor het porcelein kan men met een fraise een platte vore boren van 1 tot $1\frac{1}{2}$ m.M. diepte langs de caviteit welke bestemd is de band op te nemen. Dank zij deze oppervlakkige caviteit krijgen wij een combinatie van het eerste en tweede systeem. (Zie fig. A 2 A I)

Daarop vangt men aan met de praeparatie van den band

welk overeen moet komen met de trépanboor, welke gebruikt is voor het maken van de cirkelvormige caviteit. Deze ring moet een weinig boven de wortel uitsteken. Nadat men de ring de goede ronding gegeven heeft drukt men hem in den wortel en men neemt afdruk, en een wortelplaatje van platina wordt nu gemaakt.

Dit wortelplaatje wordt aan den ring vast gesoldeerd. De aldus verkregen basis wordt op den wortel gezet zoo noodig gewijzigd, met zorg gepolijst en het gat voor de wortelstift wordt gemaakt.

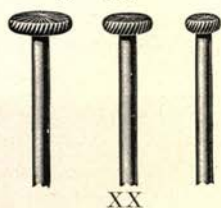
Na het soldeeren wordt het geheel nauwkeurig in de mond gepast en gipsafdruk genomen met articulatie; men soldeert een facing welke vooraf aan de wortelstift bevestigd is aan deze vast en de porseleinenkroon wordt zooals te voren aangegeven is, gebakken.

(fig. A. A. I. D).

Deze porseleinkroon wordt na voltooiing opgezet met licht cement nadat de articulatie nauwkeurig hersteld is en men geeft den patiënt den raad het cement volkomen te laten harden, voordat men zich van den kroon bedient.

De gietmethode onder druk kan ook gebruikt worden bij het systeem van een inlay in den wortel maar ook voor het tweede systeem en maakt het werk veel eenvoudiger.

Men kan voor dit doel ook Davis-kronen gebruiken

of Tube Teeth van Ash en de resultaten zijn uitstekend.

Men kan zeer snel tijdelijke stifttanden maken door zich

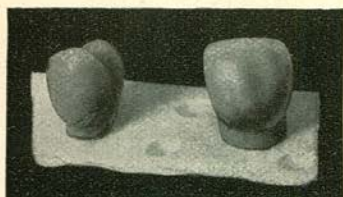
XXI

te bedienen van 't licht vloeibaar metaal Acolite, hetgeen direct op het porselein gegoten kan worden.

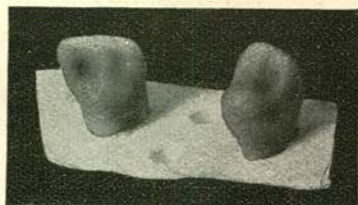
De inlay caviteit fraises zijn bovendien zeer nuttig voor de inlay caviteit praeparatie. Het tweede radiogram laat op een boven rechter incisief een Jacke-t-kroon zien volgens de methode Capon Land, welke in December 1901 geplaatst werd op een door een val gefactueerde wortel en welke zeer laag onder het tandvleesch afgebroken was. Met behulp van stift en inlay werd de wortel zoo hersteld dat er een Jacke-t-kroon opgezet kon worden. Gedurende een orthodontische-behandeling had deze kroon de druk van een Angle-boog te verdragen. De kroon van de linker boven incisief welke men op het radiogram ziet, die ook bij een val brak, werd vervangen door een porseleinkroon zonder band en de radiographie laat de juiste aansluiting zien van de platinabasis op den wortel.

Voor de Elect. ovens om kronen te bakken geef ik de voorkeur aan een electr. oven van Ash met Pyrometer van Platschick.

Voor het opbrengen van porseleinmassa bij de constructie

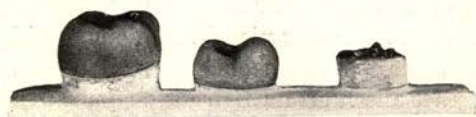
XXII

XXIII

van kronen begin ik met een laag welke wat volume en vorm beantwoordt aan het natuurlijke tandbeen en tevens een tint heeft welke overeenkomt met het periost licht, grijs, groen, licht olijkleurig en zoo weinig transparant mogelijk d.w.z. meer ondoorschijnend.

Ik besluit het opbrengen met een laag welke eveneens overeenkomt met den natuurlijke vorm en welke de email-laag moet voorstellen. Maar hiervoor gebruik ik een massa welke zeer ondoorschijnend is; een licht parel grijze of een

XXIV

zacht groen grijze tint overeenkomende met de natuurlijke emaille-laag en welke het doorschijnen van de onderkleur ten doel heeft, zoodat de kroon er zeer natuurlijk uitziet. De hechtheid en het passen van mijn kronen moet nauwkeurig zijn als zij op een goede en bestendige manier gemaakt zijn. Deze kronen geven zoowel uit anatomisch- als uit hygiënisch-oogpunt groote voordeelen en vermijden voor

XXV

XXVI

de patiënten de pijnen welke gepaard gaan bij het opzetten van kronen met band.

Anatomisch kunnen wij door de porselein techniek de grootste en meest rationeele nabootsing van de natuur verkrijgen en wat niet minder belangrijk is, wij zijn instaat uit physiologisch oogpunt door middel van een artistieke porselein techniek in het herstellen van kronen de verschillende temperamenten na te bootsen en weer te geven, welke op zulk een duidelijke wijze door de verschillende vormen en kleuren worden gekarakteriseerd.

Indien men op dit punt de natuur beschouwt wordt men getroffen door het feit hoezeer het karakter zich in de vorm en kleur van de tanden weerspiegelt. Het kunstgebit zal dan slechts de beste resultaten opleveren als wij ons uiterste best doen, niet alleen uit nuttigheids oogpunt maar om ook de tanden zoo waar, rationeel en zoo harmonisch mogelijk na te bootsen.

De porselein techniek zoo mooi ondanks men er zoo'n geringe ophef van maakt komt ons in deze te hulp, en dank zij ervaring, de handigheid en het geduld welke zij in zekere mate eischt, beloont zij patiënt en tandarts des te meer door hare mooie resultaten.
